

Αριστερή Ανασύνθεση Πανελλαδικό γραφείο 9/5/2014

φωτό: Σάκης Παπαδόπουλος

1. Σε σχέση με τις γενικότερες διεθνείς εξελίξεις εκτιμούμε ότι **οξύνεται σημαντικά η ενδοϊμπεριαλιστική σύγκρουση στην Ουκρανία.** Την αρχική πρωτοβουλία των κινήσεων είχαν οι ΗΠΑ-ΕΕ υπό την ηγεμονία των ΗΠΑ που από νωρίς πήραν την πρωτοβουλία που επιδίωξε να έχει η Γερμανία-ΕΕ, με τρόπο που θυμίζει την αντίστοιχη εξέλιξη στη Γιουγκοσλαβία το 1991. Ακολούθησε η ανάκτηση της πρωτοβουλίας από τις φιλορωσικές δυνάμεις και η ένωση της Κριμαίας με τη Ρωσία. Αυτή τη στιγμή εξελίσσεται μία μεθοδική αντεπίθεση των δυνάμεων της ακροδεξιάς κυβέρνησης του Κιέβου με αιχμή του δόρατος τους νεοναζί του «Δεξιού Τομέα» (που από παραστρατιωτική δύναμη πλέον αποτελούν εν μέρει κομμάτι της αναγνωρισμένης εθνικής πολιτοφυλακής και ελέγχουν το υπουργείο δημόσιας τάξης). Η σφαγή των φιλορώσων διαδηλωτών με την πυρπόληση του κτιρίου των συνδικάτων στην Οδησό και το λιντσάρισμα φιλορώσων ακτιβιστών έγινε υπό την ανοχή της κυβέρνησης του Κιέβου και της αστυνομίας και είτε αποσιωπήθηκε κραυγαλέα είτε παρουσιάστηκε με λογική συμψηφισμού από τα δυτικά ΜΜΕ.

2. Πρέπει να μας είναι καθαρό το **διακύβευμα της διαμάχης στην Ουκρανία.** Η Ουκρανία αποτελεί κομβική χώρα για τον γεωπολιτικό και ενεργειακό έλεγχο της κεντρικοανατολικής ευρώπης και του Καυκάσου. Είναι μία χώρα που ανέκαθεν αποτελούσε ζωτικό χώρο της ρώσικης επιρροής, μεγάλος σιτοπαραγωγός, με σημαντική και υψηλής τεχνολογίας βιομηχανία και ενεργειακός κόμβος διέλευσης αγωγών που τροφοδοτούν την Κεντρική Ευρώπη. Ταυτόχρονα είναι μία βαθιά διαιρεμένη χώρα εθνοτικά-γλωσσικά, πολιτιστικά και

κοινωνικοοικονομικά. Στα βορειοδυτικά κατοικείται από πλειοψηφία Ουκρανών με φιλοευρωπαϊκά-αντιρωσικά αισθήματα και αποτελεί το σιτοβολώνα της Ευρώπης. Νοτιοανατολικά κατοικείται από πλειοψηφία Ρώσων και βρίσκεται η μεγάλη βιομηχανία που κινδυνεύει να πληγεί από την έκθεση της οικονομίας στην ΕΕ και τις πολιτικές του ΔΝΤ. Η εγχώρια σύγκρουση έχει λοιπόν σαφώς και ντόπια κοινωνικοοικονομική και εθνοτική διάσταση και υπόβαθρο. **Είναι όμως σημαντικό λάθος να θεωρείται η εγχώρια σύγκρουση απλά μία «σύγκρουση μεταξύ φιλοδυτικών και φιλορώσων Ουκρανών ολιγαρχών» και να υποτιμάται κραυγαλέα η ιμπεριαλιστική εμπλοκή και σχεδιασμοί.** Σε τελική ανάλυση, την κρίσιμη στιγμή οι («φιλοδυτικοί» και «φιλορώσοι») ουκρανοί ολιγάρχες συμβιβάστηκαν, ανέτρεψαν την κυβέρνηση Γιανουκόβιτς και στηρίζουν ολόψυχα τη νέα ακροδεξιά κυβέρνηση του Κιέβου. **Είναι εξίσου σημαντικό λάθος να εξομειώνονται ο δυτικός ιμπεριαλισμός (κυρίως ο πολύ ισχυρότερος αμερικάνικος, αφού η Γερμανία αποτελεί συγκριτικά γεωπολιτικό νάνο όπως φαίνεται και σε αυτές τις εξελίξεις) με τον ρώσικο ιμπεριαλισμό.** Τόσο επειδή ο δυτικός ιμπεριαλισμός είναι σαφέστατα ο επιτιθέμενος ιμπεριαλισμός, όσο κυρίως επειδή η ανισομετρία ισχύος είναι δεδομένη και το **κύριο επίδικο για τις αντιιμπεριαλιστικές-διεθνιστικές δυνάμεις της αριστεράς πρέπει να είναι η ήττα των (ταυτόχρονων) επιθετικών ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών των ΗΠΑ διεθνώς** (σε Ουκρανία, Βενεζουέλα, Συρία κλπ.). Στα συγκεκριμένα λάθη έπεσαν αρχικά τόσο το ΚΚΕ υπό την επήρεια της νέας γραμμής που υποβαθμίζει το ζήτημα του ιμπεριαλισμού και ρέπει σε ένα γενικόλογο «αντικαπιταλισμό» όσο και δυνάμεις της πλειοψηφίας του ΣΥΡΙΖΑ, λόγω κοσμοπολίτικης αντίληψης, που εκθειάζαν αρχικά το οργανωμένο από τα πάνω και υποκινούμενο από φιλοΕΕ και ανοιχτά νεοναζιστικές δυνάμεις «κίνημα» της πλατείας Μαϊντάν. Στα συγκεκριμένα λάθη έπεσαν και οι περισσότερες τροτσικιστικές δυνάμεις -πλην τιμητικών εξαιρέσεων- λόγω «διεθνιστικής»-κοσμοπολίτικης αντίληψης.

3. Ενδεχόμενη επικράτηση των κυβερνητικών δυνάμεων και των νεοναζί θα σημαίνει ένα χειρότερο αύριο για την πλειοψηφία του ουκρανικού λαού που θα βιώσει ακόμα χειρότερη λιτότητα με τις πολιτικές του ΔΝΤ και για τη ρωσόφωνη μειονότητα και γενικά τις εθνοτικές μειονότητες της Ουκρανίας που θα βιώσουν εντονότερη καταπίεση. Θα είναι νίκη για τον ιμπεριαλισμό των ΗΠΑ-ΕΕ και βήμα για νέα όξυνση και αντιπαράθεση στην Ευρώπη και διεθνώς. Για αυτούς τους λόγους, πρώτιστο μέλημα και διεθνιστικό καθήκον των αντιιμπεριαλιστικών-αντιφασιστικών δυνάμεων της αριστεράς δεν μπορεί παρά να είναι η **αντίθεση και η συμβολή στην ήττα των ιμπεριαλιστικών σχεδίων των ΗΠΑ-ΕΕ** στην Ουκρανία. Σε άμεση σύνδεση με αυτό βρίσκεται η αντίθεση και **μη αναγνώριση της ακροδεξιής-φιλοφασιστικής κυβέρνησης του Κιέβου.** Στην Ουκρανία έγινε **το πρώτο φασιστικό πραξικόπημα του αιώνα μας** και οι νεοναζιστικές δυνάμεις συμμετέχουν στην

κυβέρνηση συνεργασίας ελέγχοντας τα κομβικά υπουργεία κατά τη φασιστική αντίληψη (Δημόσιας Τάξης, Άμυνας, Εσωτερικών). Η επιδίωξη πλήρους κατάληψης της εξουσίας σίγουρα υπάρχει και μπορεί να γίνει και επιλογή που θα ανεχτούν και οι δυτικές δυνάμεις αν η σύγκρουση με τη Ρωσία οξυνθεί σημαντικά. Είναι κομβικής σημασίας λοιπόν η αντίθεση και η καταδίκη του σημερινού καθεστώτος του Κιέβου.

4. Δεν τρέφουμε αυταπάτες για τη φύση του ρώσικου ιμπεριαλισμού και το ρόλο του Πούτιν. Όμως, σε μία σύγκρουση τέτοιας κλίμακας και όπου δεν έχει διαμορφωθεί εγχώρια και διεθνώς ο μαζικός φορέας αυτοτελούς έκφρασης των εργατικών-λαϊκών συμφερόντων (μαζικό λαϊκό κομμουνιστικό κόμμα, Διεθνής) οι κομμουνιστικές και αριστερές δυνάμεις δεν μπορούν να τηρούν λογική «ίσων αποστάσεων». Αντικειμενικά, η «λογική ίσων αποστάσεων» ευνοεί τον ισχυρό και επιτιθέμενο ιμπεριαλισμό. Για τον ίδιο λόγο που στηρίζουμε τις Χαμάς-Φατάχ σε Γάζα και Δυτική Όχθη και την Χεζμπολάχ στο Λίβανο όταν συγκρούονται με τον ισραηλινό ιμπεριαλισμό ή τις δυνάμεις της αντίστασης στο Ιράκ όταν αντιμετώπιζαν το στρατό των ΗΠΑ στηρίζουμε τον αγώνα των αντικυβερνητικών ακτιβιστών ενάντια στην ακροδεξιά κυβέρνηση του Κιέβου και τους νεοναζί του «Δεξιού Τομέα». Διόλου αμελητέο δεν είναι το ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση υπάρχει στη συλλογική μνήμη και το σοβιετικό παρελθόν ειρηνικής συμβίωσης των λαών της ΕΣΣΔ που διόλου τυχαία αποτελεί συλλογική συμβολική αναφορά των αντικυβερνητικών διαδηλωτών (ενώ αντιθέτως στη βορειοδυτική ουκρανία υπάρχει κύμα αναβίωσης των αναφορών στους φιλοναζί ουκρανούς εθνικιστές του μεσοπολέμου της οργάνωσης ΟΥΝ).

5. Ειδική μνεία και πρακτική κινηματική αλληλεγγύη αξίζει στις δυνάμεις της αντιιμπεριαλιστικής-αντιφασιστικής ουκρανικής αριστεράς και ειδικά της μαχητικής οργάνωσης Borotba («Αγώνας») που μετρά ήδη νεκρούς στην τραγωδία της Οδησού και όχι μόνο. Σε αντίθεση με περιθωριακές τροτσικιστικές και αναρχικές ομάδες που εκθείασαν και συμμετείχαν στο «κίνημα» της πλατείας Μαϊντάν (και δέχτηκαν την επίθεση των νεοναζί), οι δυνάμεις αυτές εξαρχής οριοθετήθηκαν από τις φιλοΕΕ κινητοποιήσεις και επισήμαναν τις συνέπειες της στροφής προς την ΕΕ και το ΔΝΤ και φυσικά τον κίνδυνο της ανόδου των νεοναζιστών. Αντιτίθενται πλήρως στους σχεδιασμούς ΗΠΑ-ΕΕ και δεν αναγνωρίζουν τη νέα κυβέρνηση του Κιέβου διατηρώντας κριτική στάση προς τη Μόσχα, αλλά όχι «λογική ίσων αποστάσεων». Έχουν συνεπή αντιιμπεριαλιστική και αντιΕΕ στάση. Μάχονται αταλάντευτα σε πολιτικό και οργανωτικό επίπεδο τις νεοναζιστικές δυνάμεις.

6. Η ANΤΑΡΣΥΑ ολιγόρησε αρχικά να βγάλει ανακοινώσεις και να πάρει κινηματικές

πρωτοβουλίες λόγω των εσωτερικών αντιφάσεων της στα ζητήματα ιμπεριαλισμού και διενέξεων που έχουν και με εθνικό υπόβαθρο. Ευτυχώς ξεπεράστηκε ο ισορροπισμός και πάρθηκαν αποφάσεις για ανακοίνωση και κινητοποίηση στα γραφεία της ΕΕ την 6/5. Αυτή η κινητοποίηση (με συμμετοχή και του ΚΚΕ μ-λ, της ΚΟ Ανασύνταξη, του ΕΕΚ και του Κόκκινου Δικτύου της Αριστερής Πλατφόρμας του ΣΥΡΙΖΑ, καθώς και Τούρκων και Ουκρανών αγωνιστών που ζουν στη χώρα μας) αποτέλεσε και τη μόνη κινητοποίηση της ελληνικής αριστεράς έως τώρα αφού δυστυχώς οι δυνάμεις ΚΚΕ-ΣΥΡΙΖΑ εξακολουθούν να ολιγωρούν.

7. Η στάση μας πρέπει να είναι η ανεπιφύλακτη αντίθεση στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς ΗΠΑ-ΕΕ, στην ακροδεξιά κυβέρνηση του Κιέβου και στους νεοναζί. Είμαστε αλληλέγγυοι με τον αγώνα του ουκρανικού λαού ενάντια στην κυβέρνησή του και τους νεοναζί. Εκφράζουμε την κινηματική αλληλεγγύη μας στις δυνάμεις της αντιιμπεριαλιστικής και αντιφασιστικής ουκρανικής αριστεράς. Καλούμε σε:

- ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟ ΟΥΚΡΑΝΙΚΟ ΛΑΟ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΥΚΡΑΝΙΑ

- ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ, ΑΜΕΣΗ Η ΕΜΜΕΣΗ, ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

- ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ - ΕΞΩ ΤΟ ΝΑΤΟ ΚΑΙ Η ΕΕ

- ΚΑΤΩ ΟΙ ΟΛΙΓΑΡΧΕΣ ΚΑΙ Η ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΚΙΕΒΟΥ

- ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΝΕΟΝΑΖΙΣΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ